

Högtoberget.

Bergshöjd
på Folkhä skog;
Nora sn.,
Nora tq., Västeruorrl. l.

högtåberget

höq adj., hög

to sbt. n., mindre utgrund dalgång
i skog, stuka i ett berg, båda
bevagna med tät granhöq.

Pren Weller 1936.